

Nr 214.

Godkänd av första kammaren den 11 maj 1926.

Godkänd av andra kammaren den 12 maj 1926.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående utredning i fråga om meddelande av viss föreskrift rörande kastration av husdjur.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 6.)

(Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 1.)

Till Konungen.

Inom riksdagen har framställning gjorts att i och för åvägabringande av lagbestämmelser utredning måtte komma till stånd i fråga om kastration av husdjur.

Riksdagen är fullt ense med motionären och de i hans motion åberopade veterinärmedicinska auktoriteterna däri, att vid kastration å våra husdjur så litet plågor som möjligt bör tillskyndas djuren. Det är därför önskvärt att få till stånd en lagstiftning i ämnet, som kan bidra till förekommande i största möjliga utsträckning av djurplågeri vid ifrågavarande operationer. För detta ändamål synes en från olika synpunkter sakkunnig utredning i ämnet böra komma till stånd.

Vid en sådan utredning anser sig riksdagen böra framhålla vissa synpunkter, som synas böra tagas i beaktande. Motionären har förutsatt, bland annat, att lagstadganden skulle meddelas, att kastration av husdjur över fyra månaders ålder skall äga rum under bedövning medels narkos och verkställas av veterinär. Enligt riksdagens mening bör det emellertid utrönas, huruvida en kastration med narkos under alla förhållanden är att från djurskyddsvänlig synpunkt föredraga framför en kastration utan narkos. Riksdagen är icke övertygad att så är fallet och vill i detta hänseende erinra därom, att många kastrationer å mindre djur utan bedövning med hänsyn till det snabba förloppet av operationen torde medföra mindre plågor för djuret än narkosen med dess i vissa fall plågsamma och under alla förhållanden långvariga följdverkningar. Vidare synas möjligheterna för upprätthållande av den föreslagna kastrationslagen böra noggrant prövas och med hänsyn härtill övervägas omfattningen av erfor-

derliga bestämmelser i ämnet. Det torde vara bekant, att man beträffande husdjur av olika slag ofta icke kan, då djuret icke är äldre än fyra månader, bestämma, huruvida kastration bör utföras eller ej. Då nu kastrationer vid högre ålder äro mycket vanliga och i regel icke erbjuda någon svårighet, torde djurägaren ofta komma att draga sig för kostnaden att tillkalla veterinär. Även i åtskilliga andra fall skulle säkerligen kostnaderna för veterinärs tillkallande försvåra lagens efterlevande. En effektiv kontroll däröver, att veterinär anförtros kastrationen torde ock erbjuda praktiska svårigheter. De långa avstånden till veterinär i stora delar av vårt land skulle slutligen i många fall omöjliggöra eller försvåra lagens effektivitet. Nu påpekade svårigheter synas riksdagen böra föranleda till en undersökning, huruvida icke vissa djur kunde undantagas från lagens bestämmelser eller ock kastration i vissa fall få utföras av icke veterinär.

Riksdagen vill slutligen betona, att vid en utredning i frågan icke blott de från veterinärmedicinskt håll framförda erfarenheterna må bliva tillbörligt beaktade utan i lika mån hänsyn tagas till de praktiska erfarenheter, som lantmännen och andra djurägare hava att framlägga i frågan.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t låta föranstalta om utredning i fråga om att kastration av husdjur över fyra månaders ålder skall utföras av veterinär och under bedövning.

Stockholm den 12 maj 1926.

Med undersåtlig vördnad.